

MÁI TÓC – HER HAIR

MÁI TÓC

Cho Vân-Anh

Nàng có mái tóc huyền
Đẹp như tranh thủy-mặc;
Đường nét thật đáng duyên,
Thật mặn-mà màu sặc.

Tóc như múa nghê-thường;
Sóng đàn như tóc lướt;
Tóc như ướp trâm hương;
Tóc như nhung mịn mượt.

Khi nàng vờ với tôi,
Nàng thay nhiều kiểu chơi;
Như mắt, má, và môi:
Vui tươi và trẻ mãi.

Tôi vuốt dợn tóc êm,
Tôi hít mùi tóc thuộc.

Nàng biền và sương đêm:
Tóc kiêu hào nhập cuộc.

Đời rộng cánh bằng+âu;
Thanh-bồn nên sương chán.
Đôi lúa tưong còn lâu
Mới bạc đầu, hói trán.

Nhưng, chớp b, mưa ngu!
Sắt thép kìm xương thịt:
Mặt nàng rất lệ tuôn,
Lưỡi tôi tê mật rịt!...

Nàng lặn-lội thăm tôi;
Tóc trùm khăn lấm bụi;
Tôi tránh nhìn mặt, môi;
Cố ghen lời tức tôi .

Rồi, một hôm (ngỡ-ngàng!)
Nàng tháo khăn gỡ rồi,
Tôi sng-sắt nhìn nàng:
Tóc điếm màu tiêu-muối!

Ôi! Mới một thời-gian
Mà cún dẫu, bãi b!
Giống hẹp ch gào khan;
Bức bồn nên kh th!

Mặt nàng đã qung thâm;
Môi khô và má hóp.
Nhìn mái tóc hoa-râm,
Tim tôi như nghiến bóp!

Tóc hắt múa nghê-thường!
Sóng đàn tóc hắt lướt!
Tóc hắt ướp trm hương!
Tóc hắt hung mịn mướt!

Tôi muốn vuốt tóc nàng,

Mà bị đời ngăn c[m!
Đành đợi gi[c m[ơ-màng
Đ[sư[i lòng tạm [m!

Nàng thương tôi mặ-n[ng,
Vì tôi mà lặn độn.
Tóc nàng càng tr[ng bông,
Lòng tôi càng u[t hận!

THANH-THANH

HER HAIR

For Vân Anh

She had a head of black hair
Fine like water-color painting
The style so graceful to air
Always charming remaining
Her hair seemed to dance
And glide in musical strain
With perfumes to trance
And velvet in a soft vein
When she became mine
She changed in many ways
Eyes, cheeks, and lips shine
Jolly, joyful, and young always
I stroked her ripple smooth

I breathed her familiar scent
It proudly enjoyed to soothe
Sea sun and night dew extent
Life was wide like an eagle
Pure and right creates elated
The couple thought of regal
As never to be to abyss fated
But, bliss abruptly became bore
Bones and flesh gripped by steel
Her eyes with tears turned sore
My tongue numb with bile to feel
She hiked miserably to visit me
Her hair covered in dusty wimple
I avoided her eyes, lips to see
Throat choked with anger simple
Then once oh! how surprising
She untied the headscarf there
I amazedly stared at her realizing
Her now pepper and salt hair
Alas! Only in a so short time
This topsy-turvy had occurred
Frogs in wells: unheard chime

Famine formed miserable herd
Her eyes were black and blue
Lips dried and cheeks sunken
Looking at the grey hair through
I felt that my heart got shrunken
Her hair had stopped to dance
No more on musical tune to glide
Aromatic spices neither chance
No longer on velours to ride
I wanted to stroke her hair
But life had forbidden to do so
I must wait for dreams to share
To warm my heart chilled in snow
She loves me needless to say
Weary, painful because of me
The more her hair grows gray
The deeper my resentment will be

English version by THANH-THANH